

Urząd Marszałkowski
Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Weronika Pieńczewska urodziła się 11 stycznia 1920 roku w Skąpem koło Chełmży (powiat toruński), jako dziewiąte dziecko Elżbiety i Teodora Bajińskich.

W czasie wojny wraz z rodziną została wywieziona do Niemiec. Przydzielono ją do pracy w gospodarstwie jednego z właścicieli ziemskich. Sprawowała opiekę nad jego dziećmi. Po powrocie do kraju pani Weronika zamieszkała w gospodarstwie siostry w Bielczynach koło Chełmży (powiat toruński). Ten okres seniorka wspomina jako czas wytężonej, intensywnej pracy. Opiekowała się trójką ich dzieci, gotowała, prała, sprzątała i pracowała w polu.

Poświęcając się dla najbliższych, nie dbała o własne wygody i szczęście. Późno wyszła za mąż. Jej wybrankiem został Wacław Pieńczewski. Mąż, tak jak czterej bracia pani Weroniki, był ułanem, walczył na wojnie. Jeden z braci seniorki służył w 305 Dywizjonie Bombowym Ziemi Wielkopolskiej, brał udział w bitwie o Anglię.

Para przeżyła wspólnie 36 lat. Małżonkowie nie mieli potomstwa, ale chętnie opiekowali się i rozpieszczali dzieci braci, sióstr i sąsiadów. Po śmierci męża nestorka zamieszkała w Chełmży. Prowadziła niewielkie gospodarstwo z drobnym inwentarzem. W wieku 93 lat przeszła udar. Od tego czasu opiekuje się nią rodzina zmarłego męża – bratanek i jego żona Ewa.

W młodości ulubionym zajęciem pani Weroniki było haftowanie i szycie na maszynie. Obecnie stan zdrowia nie pozwala jej oddawać się tym zajęciom. Dziś przyjemność sprawia jej oglądanie telewizji, chętnie czyta czasopisma i gazety. Jest osobą pogodną, otwartą i skromną.